

Phẩm 12: ĐỀ-BÀ-ĐẠT-ĐA

Bấy giờ Phật bảo các Bồ-tát và bốn chúng trời người:

–Ta trong vô lượng kiếp thời quá khứ cầu kinh Pháp Hoa không hề lười mỏi. Trong nhiều kiếp ta thường làm quốc vương, phát nguyện cầu đạo Vô thượng Bồ-đề lòng không thoái chuyển. Vì muốn đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật nên siêng làm việc bố thí lòng không lẫn tiếc, nào voi, ngựa, bảy báu, đất đai, thành trì, vợ con, tôi tớ, kẻ hầu hạ, cho đến đầu, mắt, tủy, óc, thân thể, tay, chân, thân mạng chẳng tiếc.

Thuở đó nhân dân sống lâu vô lượng. Vua vì đạo pháp mà bỏ ngôi vua, giao việc trị nước cho thái tử, đánh trống rao lệnh cầu pháp bốn phương rằng:

–Ai có thể vì ta nói pháp Đại thừa thì ta sẽ suốt đời cung cấp hầu hạ.

Khi ấy có một vị Tiên đến thưa nhà vua rằng:

–Tôi có pháp Đại thừa tên là kinh Diệu Pháp Liên Hoa. Nếu không trái ý tôi, tôi sẽ giảng nói.

Nghe vị Tiên nói, nhà vua vui mừng hơn hở, liền theo vị Tiên cung cấp các việc cần thiết nào hái quả, gánh nước, nhặt củi, sấm sửa cơm nước, cho đến dùng thân mình làm giường ghế, thân tâm không biết mệt mỏi. Thuở đó ta theo phụng thờ vị tiên trải qua một ngàn năm, vì trọng pháp nên siêng năng cung cấp hầu hạ vị Tiên không hề thiếu sót.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói kệ:

*Ta nhớ kiếp quá khứ
Vì cầu pháp Đại thừa,
Tuy làm vua trên đời
Chẳng ham vui năm dục.
Đánh chuông rao bốn phương
Ai có pháp Đại thừa,
Nếu vì ta giảng nói,
Ta sẽ làm tôi tớ.
Có vị tiên A-tư
Đến thưa cùng đại vương:
Tôi có pháp nhiệm mầu
Thế gian ít có được.
Nếu có thể tu hành
Tôi sẽ vì người nói.
Vua nghe vị Tiên nói
Lòng rất đổi vui mừng.
Liền đi theo Tiên nhân,
Cung phụng mọi cần thiết.
Hái củi và rau quả
Tùy lúc cung kính dâng.
Tinh chuyên vì Diệu pháp
Thân tâm không lười mỏi.
Khấp vì các chúng sinh
Siêng cầu đạo pháp lớn.
Cũng không vì bản thân*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cùng thú vui dục lạc,
Nên dầu là đại vương
Cần cầu được pháp này.
Do đó được thành Phật
Nay vì các ông nói.*

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Thuở ấy nhà vua chính là thân ta, còn vị tiên nay là ĐỀ-bà-đạt-đa đó. Do nhờ Thiện tri thức ĐỀ-bà-đạt-đa mà ta đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật, Từ, Bi, Hỷ, Xả, ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, sắc thân vàng tía, mười Lực, bốn Vô sở úy, bốn Nhiếp pháp, mười tám pháp Bất cộng, thần thông đạo lực, thành bậc Chánh giác rộng độ chúng sinh. Tất cả công đức đó đều nhờ Thiện tri thức ĐỀ-bà-đạt-đa mà ra cả.

Phật bảo bốn chúng:

–Qua vô lượng kiếp về sau, ĐỀ-bà-đạt-đa sẽ được thành Phật hiệu là Thiên Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Cõi nước tên là Thiên đạo. Lúc đó Phật Thiên Vương ở đời hai mươi trung kiếp, khắp vì chúng sinh mà giảng dạy pháp mầu.

Hằng sa chúng sinh được quả A-la-hán. Vô lượng chúng sinh phát tâm Duyên giác. Hằng sa chúng sinh phát tâm Vô thượng đạo, được Vô sinh pháp nhẫn cho đến bậc không thoái chuyển.

Sau khi Phật Thiên Vương nhập Niết-bàn, chánh pháp tồn tại ở đời hai mươi trung kiếp, toàn thân xá-lợi dựng thành tháp bảy báu cao sáu mươi do-tuần, ngang dọc bốn mươi do-tuần. Nhân dân các cõi trời đều đem các thứ hoa, hương bột, hương xoa, hương đốt, y phục, chuỗi ngọc, cờ phướn, tàn lọng, kỹ nhạc ca tụng lễ bái cúng dường tháp báu đẹp đẽ đó. Vô lượng chúng sinh được quả A-la-hán. Vô lượng chúng sinh ngộ Bích-chi-phật. Số chúng sinh phát tâm Bồ-đề đến bậc không thoái chuyển chẳng thể nghĩ bàn.

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Trong đời vị lai, nếu có thiện nam, thiện nữ nghe kinh Diệu Pháp Liên Hoa phẩm ĐỀ-bà-đạt-đa mà sinh lòng thanh tịnh tin kính không nghi hoặc thì sẽ không đọa địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, được sinh ở trước các Đức Phật trong mười phương. Nơi người đó sinh ra thường được nghe kinh này. Nếu sinh vào cõi người, cõi trời thì được hưởng an vui đặc biệt. Nếu sinh ở trước Phật thì từ hoa sen hóa sinh.

Bấy giờ vị Bồ-tát theo hầu Đức Đa Bảo Như Lai ở phương dưới tên là Trí Tích bạch Phật Đa Bảo hãy trở về bản quốc thì Phật Thích-ca Mâu-ni bảo Trí Tích rằng:

–Thiện nam, hãy chờ giây lát! Cõi đây có Bồ-tát tên Văn-thù-sư-lợi có thể cùng nhau ra mắt mà luận nói pháp mầu rồi sau sẽ trở về bản quốc.

Lúc đó Văn-thù-sư-lợi ngồi trên hoa sen ngàn cánh, lớn như bánh xe, các Bồ-tát cùng đến cũng ngồi trên hoa sen báu, từ nơi cung rồng Ta-kiệt-la trong biển lớn tự nhiên vọt lên trụ giữa hư không, đến núi Linh thú, từ trên hoa sen bước xuống đến chỗ Phật, đầu mặt kính lạ dưới chân hai Đức Phật, làm lễ xong qua chỗ Trí Tích cùng hỏi thăm nhau rồi ngồi sang một bên.

Bồ-tát Trí Tích hỏi Văn-thù-sư-lợi rằng:

–Ngài qua cung rồng hóa độ chúng sinh số được bao nhiêu?

Văn-thù-sư-lợi nói:

–Số đó vô lượng không thể tính kể, miệng không nói hết được, tâm không thể

lượng được, xin chờ giây lát sẽ tự chứng biết.

Văn-thù nói chưa dứt lời thì liền có vô số Bồ-tát ngồi hoa sen báu từ biển vọt lên đến núi Linh thú trụ giữa hư không. Các vị Bồ-tát này đều do Văn-thù-sư-lợi hóa độ, đủ hạnh Bồ-tát, đều cùng nhau luận nói sáu pháp Ba-la-mật. Những vị trước kia là Thanh văn ở giữa hư không nói hạnh Thanh văn, nay đều tu hành nghĩa không của Đại thừa.

Văn-thù-sư-lợi nói với Trí Tích rằng:

–Việc giáo hóa của tôi ở biển là như vậy đó.

Lúc ấy, Bồ-tát Trí Tích dùng bài kệ khen:

*Đại Trí đức mạnh mẽ
Hóa độ vô lượng chúng.
Nay trong đại hội này
Và tôi đã chứng kiến.
Diễn giảng nghĩa thật tướng
Mở bày pháp Nhất thừa.
Rộng độ các chúng sinh,
Khiến mau thành Bồ-đề.*

Văn-thù-sư-lợi nói:

–Tôi ở biển chỉ thường diễn giảng kinh Diệu Pháp Liên Hoa.

Trí Tích hỏi Văn-thù-sư-lợi rằng:

–Kinh này rất sâu xa vi diệu, là báu trong các kinh, trên đời rất ít có. Vậy nếu chúng sinh nào siêng năng tinh tấn tu hành kinh này có mau được thành Phật chăng?

Văn-thù-sư-lợi nói:

–Có con gái của Long vương Ta-kiệt-la mới tám tuổi mà căn tánh lanh lợi có trí tuệ, biết rõ các căn tánh hành nghiệp của chúng sinh, được pháp Đà-la-ni, có thể thọ trì các tạng pháp sâu kín của chư Phật nói, đi sâu vào thiền định rõ thấu các pháp. Chỉ trong khoảnh khắc sát-na phát tâm Bồ-đề, được quả không thoái chuyển, có tài biện thuyết không trở ngại, thương yêu chúng sinh như con đỏ, đầy đủ công đức, tâm nghĩ miệng nói pháp nhiệm mầu rộng lớn, từ bi, nhân đức, khiêm nhường, ý chí hòa nhã. Người ấy có thể đến Bồ-đề.

Trí Tích Bồ-tát nói:

–Tôi thấy Thích-ca Như Lai trong vô lượng kiếp tu những khổ hạnh khó làm, chứa nhiều công đức để cầu đạo Bồ-đề chưa từng lúc nào thôi nghỉ. Tôi quan sát khắp trong cõi tam thiên đại thiên, cho đến không chỗ nào nhỏ như hạt cải mà không là nơi Bồ-tát xả thân mạng vì lợi ích chúng sinh, rồi sau mới được thành đạo Bồ-đề. Tôi không tin người con gái đó chỉ trong khoảnh khắc mà chứng được Chánh giác.

Lời biện luận chưa dứt tức thì người con gái của Long vương bỗng hiện ra trước, đầu mặt cung kính lễ Phật xong lui ra đứng một bên nói bài kệ khen rằng:

*Thấu rõ tướng tội phước
Soi khắp cả mười phương.
Pháp thân tịnh vi diệu
Đủ ba mươi hai tướng,
Dùng tám mươi vẻ đẹp
Để trang nghiêm Pháp thân.
Trời người đều ngưỡng mộ*

*Và Long thần cung kính.
Tất cả loài chúng sinh
Không ai chẳng thờ phụng,
Lại nghe thành Bồ-đề,
Chỉ có Phật chứng biết.
Tôi nói pháp Đại thừa
Độ thoát chúng sinh khổ.*

Bấy giờ Xá-lợi-phất bảo Long nữ rằng:

–Người nói không bao lâu sẽ chứng được đạo Vô thượng, việc đó khó tin. Bởi vì sao? Vì nữ thân ô uế không phải là pháp khí, làm sao có thể thành Vô thượng Chánh giác được? Đạo Phật xa rộng, phải trải qua vô lượng kiếp cần khổ, chưa nhóm công hạnh, tu đủ các độ, rồi sau mới thành được.

Lại nữa nữ thân còn có năm điều trở ngại: Một là không được làm Phạm thiên; hai là không được làm Đế Thích; ba là không được làm Ma vương; bốn là không được làm Chuyển luân Thánh vương; năm là không được làm thân Phật. Làm sao mà thân gái được thành Phật mau như vậy?

Lúc đó, Long nữ có một hạt châu báu, giá trị bằng cõi tam thiên đại thiên đem dâng lên Phật. Phật liền thu nhận. Long nữ nói với Bồ-tát Trí Tích và Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôi hiến châu báu. Thế Tôn thu nhận. Việc đó có mau không?

Đáp rằng:

–Rất mau!

Long nữ nói:

–Dùng sức thần của các vị mà xem tôi thành Phật có mau hơn việc đó không?

Bấy giờ cả chúng hội đều trông thấy Long nữ vụt biến thành thân nam, đủ hạnh Bồ-tát liền đó qua thế giới Vô cấu ở phương Nam, ngồi tòa sen báu thành Đẳng chánh giác, đủ ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp, khắp vì tất cả chúng sinh trong mười phương mà diễn thuyết pháp mầu.

Khi ấy trong cõi Ta-bà các Bồ-tát, Thanh văn, Trời, Rồng, Bát bộ, Nhân phi nhân đều xa thấy Long nữ kia thành Phật, khắp vì trời, người trong hội đó mà nói pháp, sinh lòng hoan hỷ đều từ xa kính lạy. Vô lượng chúng sinh nghe pháp hiểu ngộ được không thoái chuyển. Vô lượng chúng sinh được vãng lãnh thọ ký thành Phật. Nơi cõi Vô cấu sáu diệu vang động. Nơi cõi Ta-bà ba ngàn chúng sinh trụ bậc không thoái chuyển, ba ngàn chúng sinh phát tâm Bồ-đề mà được thọ ký.

Bồ-tát Trí Tích và Xá-lợi-phất tất cả chúng hội yên lặng tin nhận.